

နိုင်ငံတော်

ဝေဖန်မှု

ဟိုနား ဒီနား ခရီးသွား

တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးမရခင်၊ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတစ်လျှောက် ဆရာပါဝင်ခဲ့သလို လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့ အခါမှာ လည်း တိုင်းပြည်ရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ဆရာ ကြံ့ခိုင်ခဲ့ပါရဲ့ ။ တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦး၊ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦး၊ သတင်းစာဆရာတစ်ဦး၊ စာရေး ဆရာတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆရာဟာ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် ...

မဖိတ်ဘဲ တက်ခဲ့တဲ့ ပွဲ ရင်ထဲမှာ တော့ မပျော်ရွှင်

ရင်ကော့ခေါင်းမောပြီး တန်းစီရပ်နေကြတဲ့ ယူနီဖောင်းစိမ်းတွေကို ညီညီညာညာ တွေ့ရတယ်။ မိုးတွင်းကာလမို့ သူတို့ ဝတ်စုံတွေဟာ ပိုမိုသစ်လွင်နေသလိုပဲ။ နှစ်ဖက်မျက်နှာချင်းဆိုင် ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်နေကြတဲ့ အလယ်မှာ တော့ ပြောင်ချောချော နက်ကြုတ်ကြုတ် မဟူရာနဂါးကြီးက အစင်းလိုက် လဲလျောင်းလို့ ။ စိတ်ကူးယဉ်တတ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး ဒါမှ မဟုတ် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲတစ်ဦးအဖြစ် ဂုဏ်ပြုတပ်ဖွဲ့ကို စစ်ဆေးနေသလိုလို ဒါမှ မဟုတ် ဗိုလ်ရှုသဘင်မှာ အလေးပြုခံနေရသလိုလို ဘဝင်မြင့်လို့ ရရဲ့ ။

လေတစ်ချက် အဝှေ့မှာ တော့ အနံ့တစ်ခုက လေထဲမှာ ပျံ့လွင့်ပြီး နှာခေါင်းကို ရောက်လာတယ်။ သင်းသင်းလေးမွှေးနေတဲ့ အနံ့မျိုးပါပဲ။ မစိ

မ်းတဲ့ ဒီအနံ့ဟာ တမာရနံ့။ အညာက တမာရဲ့ ရနံ့ပဲ ဖြစ်မယ်။ တမာနဲ့ အညာဟာ ခွဲမရတာမို့ ဒီအနံ့အသက်တွေ ထုံမွှမ်းနေတဲ့ နေရာဟာ အညာပဲပေါ့။ အညာမှာ ပျော်နေပေမယ့် အညာကိုချစ်ပေမယ့် အညာကို ခွဲခွာခဲ့ရတဲ့ သူတစ်ဦးသာ ဒီလမ်းပေါ်ကို ရောက်ခဲ့ရင် မျက်ရည်များ ဝဲမိမလား မသိဘူး။ ဘဝမှာ သတိရစရာတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက် ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ လူတွေဆိုရင် ပိုပြီး ခံစားရလိမ့်မယ်။

မပြောကောင်း မဆိုကောင်း ကိုယ်သာ "တီဘီ"ဝေဒနာရှင် လူနာတစ်ဦး ဖြစ်နေရင်တော့ ဒီအရပ်၊ ဒီလမ်းဟာ တစ်စုံတစ်ရာ အထောက်အကူ ပြုနေလိမ့်မယ်။ တမာအနံ့ဟာ အဲဒီရောဂါ သည် တွေအတွက် အထောက်အကူ ပြုတာကိုး။ လမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် တမာပင်တန်းကြီးကို ရှည်ရှည်လျားလျား တွေ့ရတယ်။ မောင်းလာတဲ့ မော်တော်ယာဉ်ပြေးနေရင် သူတို့ လည်း ပြေးနေပြီး ကားရပ်ရင် သူတို့ လည်း ရပ်လို့ ။ လိမ္မာတဲ့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကလေးတွေ သခင်နဲ့ အတူ လမ်းလျှောက် ထွက်ရင်း ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသလိုမျိုး။

အကျိုးအကြောင်းအမျိုးမျိုး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် ဒီလမ်းပေါ်ကို နောက်ကျပြီးမှ ရောက်ခဲ့တယ်။ ဒီတော့ သွားလိုတဲ့ နေရာ ၊ ရောက်လိုတဲ့ အရပ်ကို နောက်ကျပြီးမှ ရောက်တော့မှာ သေချာတယ်။ ဒါက မလွှဲမရှောင်နိုင်တဲ့ တရားပဲလေ။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ခရီးမဆို သွားလိုစိတ်နဲ့ သွားဖို့ သာလိုတယ်။ နောက်ကျမှ ရောက်တာ ၊ စောပြီးရောက်တယ်ဆိုတာက သတ်မှတ် ချက်တစ်ခုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကာယကံရှင်ရဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု၊ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေက ခွင့်ပြုမှုအခြေအနေများ အရ ရည်မှန်းရာကို အသေအချာ ရောက်နိုင်ပါ တယ်။ အဓိကက သွားရမယ့် ခရီးကို ရောက်အောင်သွားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ် ဆန္ဒသာ အဓိကမဟုတ်လား။ အခုလည်း သွားချင်တဲ့ ခရီးကို သွားခဲ့မိပြီ

မုံရွာကို ကျော်ခဲ့ပြီ။ အလုံကိုရောက်တော့မယ်။ လမ်းဘေးက စစ်တပ်အဆောက်အဦတွေဟာ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလကို သတိရစေတယ်။ အလုံဟာ သူ့ရပ်ရွာဖြစ်ပြီး "ဘုတလင်"၊ "လွဲတဲ"ဆိုတဲ့ အရပ်တွေမှာ သူ့တပ်တွေကို ဖြန့်ခွဲ တပ်စခန်းချခဲ့ဖူးသတဲ့ ။ မျိုးချစ်တပ်မတော်ဖြစ်တဲ့ သူ့ရဲ့ တပ်တွေဟာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တပ်တွေနဲ့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် အသက်ပေးလှူသွားခဲ့တဲ့ သူဟာ တမာနဲ့သင်းတဲ့ ဒီအရပ်ဒေသသားပဲလေ။ တမာရနဲ့ကို ရှူမိတိုင်း သူ့ကို သတိရမိသလို လေးလေးစားစားပဲ မျှော်မှန်းဦးညွှတ်မိပါရဲ့ ။

တကယ်တော့ ဒီအရပ်ဒေသနဲ့ ဒီလမ်းပေါ်ကို ရောက်လာရတာကလည်း လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို မခိုင်းဘဲလုပ်တတ်တဲ့ ငယ်ငယ်က အကျင့်အတိုင်းပဲ ဆိုပါတော့။ ဒီတော့ လေးစား ဂုဏ်ယူစရာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရဲ့ ရာပြည့်ပွဲကို မရောက်ရောက်အောင် သွားမယ်ဆိုပြီး ဒီခရီးကို မိုးတွေ သည်းသည်းရွာနေတဲ့ ကြားကပဲ ထွက်လာခဲ့တာ။ ရန်ကုန်မှ မိုးသံလေသံတွေက ဆူနေတဲ့ ကာလ၊ မန္တလေးမှာ လူအုပ်ကြီးတွေရဲ့ မိုးသံလေသံလို အသံတွေနဲ့ ဆူနေတဲ့ ကာလ၊ အဲဒီ ဆူသံပူသံတွေကို ကျောခိုင်းပြီး လေးစားကြည်ညိုတဲ့ "ဆရာသိန်းဖေမြင့်ရာပြည့်ပွဲ"ကို မရောက်ရောက်အောင်လာဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဒီလမ်းပေါ်ကို ရောက်ခဲ့တာပါ။

သိန်းဖေမြင့်ရာပြည့်ပွဲကို သူ့ရဲ့ ဇာတိရွာဖြစ်တဲ့ "ဘုတလင်"မြို့မှာ လုပ်လိမ့်မယ်။ ၁၉၆၂ မတိုင်မီ ပါလီမန်ခေတ်က ပါလီမန် လွှတ်တော်ထဲမှာ တက်ရောက်ခဲ့တဲ့ အတိုက်အခံအမတ်က ဘုတလင်အမတ် ဦးသိန်းဖေမြင့်လို့ ခေါ်တဲ့ ဆရာသိန်းဖေမြင့်ပါပဲ။ (ပမညတ)အမတ်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆရာဟာ လွှတ်တော် ထဲမှာ ရဲရဲတောက်မိန့်ခွန်းတွေ ပြောခဲ့သလို

မေးခွန်းတွေကို တရားဝင်မေးမြန်းခဲ့တဲ့ အတိုက်အခံ အမတ် တစ်ဦးပါပဲ

။

တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး မရခင်၊ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတစ်လျှောက် ဆရာပါဝင်ခဲ့သလို လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့ အခါမှာ လည်း တိုင်းပြည်ရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ဆရာကြံ့ခိုင်ခဲ့ပါရဲ့ ။ တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦး၊ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦး၊ သတင်းစာဆရာ တစ်ဦး၊ စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆရာဟာ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် ဆရာစွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ဘက်ကနေ စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို တွေ့ရမှာ ပါ။ နိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု သမိုင်းထဲမှာ ဆရာရဲ့ နာမည်ကို ချန်လှပ်ထားလို့ မရခဲ့တာကတော့ သေချာပါတယ်။

တကယ်ရေးသားခဲ့ကြရတဲ့ နိုင်ငံရဲ့ တော်လှန်ရေးသမိုင်းတွေ၊ ဟိုအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ သမိုင်းတွေ၊ ဟိုလှုပ်ရှားမှု၊ ဒီလှုပ်ရှားမှု အားလုံးမှာ ဆရာပါဝင်ခဲ့တာချည်းပါပဲ။ ယုံကြည်သက်ဝင်တဲ့ ဝါဒတွေကြောင့် တိုင်းပြည်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စတွေ အားလုံးမှာ ဆရာဟာ မှန်တယ်ထင်တဲ့ ဘက် (တကယ်လည်း မှန်ကန်တယ်ဆိုတာ နောင်မှ သိကြရတယ်) ကနေ ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်တည်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။

အခုတော့လည်း သူကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီ။ တိုင်းပြည်ရဲ့ အဖိုးတန်ရတနာတစ်ခု ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ နှစ်တစ်ရာပြည့် အခမ်းအနားကို သူ့ရဲ့ မွေးရပ်ဇာတိမှာ ကျင်းပလိမ့်မယ်လို့ ကြားမိတယ်။ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ထက် နည်းနည်းလေးပိုမယ့် အခမ်းအနား ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်နိုင်ငံရေးသမား၊ ဘယ်စာပေသမားဆီကမှ လည်း အဲဒီအခမ်းအနားကို တက်ရောက်ဖို့ အတွက် ဖိတ်ကြားစာ မရပါဘူး။ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဆရာရဲ့ မိ

သားစုများ နဲ့ ကလည်း အလှမ်းဝေးတော့ ထိုနည်းလည်းကောင်းပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဆရာရဲ့ နှစ်တစ်ရာမြောက်မွေးနေ့ကို သွားရမယ်။ "သိန်းဖေမြင့် နှစ်တစ်ရာ"မှာ ဆရာ့ကို သွားရောက် ဂါရဝပြုရမယ်။ ဘယ်သူကမှ မခိုင်းပေမယ့် ဦးနှောက်နဲ့ နှလုံးသားက စေခိုင်းနေတဲ့ အတွက် အဲဒီအခမ်းအနားကို ဒါမှ မဟုတ် အဲဒီပွဲကို ရောက်အောင်သွားရမယ်။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ အိမ်ကထွက်လာ ခဲ့တာ အခုဆိုရင် ခရီးဆုံးကိုတောင် ရောက်တော့မယ်။ မုံရွာကို ကျော်ခဲ့ပြီ၊ အလုံကိုကျော်ခဲ့ပြီ။ ဘုတလင်ကို ရောက်တော့မယ်။

ဘုတလင်လမ်းဆုံက မဟာဗန္ဓုလရဲ့ ကြေးရုပ်နားကိုရောက်တော့ ဇူလိုင်လရဲ့ မနက်ခင်း၊ မနက်ငါးနာရီခွဲ၊ ဆရာရဲ့ မွေးနေ့က မနေ့ကဆိုတော့ ဆရာရဲ့ နှစ်တစ်ရာပွဲဟာ မနေ့ကတိုင် ပြီးစီးခဲ့ပြီပေါ့။ တစ်ရက် နောက်ကျသွားတဲ့ အတွက် အဲဒီပွဲနဲ့ လွဲခဲ့ပါတယ်။ ဆရာဗန်းမော်တင်အောင် လေသံနဲ့ ဆိုရင်တော့ "ကျွန်တော်ကရော ဘာများ တတ်နိုင်ပါဦး မည်နည်း"ပဲပေါ့။ ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းတွေကြောင့် တစ်ရက်တိတိ နောက်ကျခဲ့ရတာမို့ ဆရာရဲ့ နှစ်တစ်ရာပွဲကို လွဲခဲ့ရပြီပေါ့။

ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဇာတ်ပွဲတွေ၊ စတိတ်ရှိုးတွေ၊ ဘာရှိုး၊ ညာရှိုး၊ ဘာပွဲ၊ ညာပွဲမဟုတ်တော့ ပျော်စရာကောင်းမှာ မဟုတ်တာကတော့ သေချာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူကမှ နားထင်ကို သေနတ်နဲ့ ချိန်ပြီး သွားခိုင်းတာ မဟုတ်တဲ့ ပွဲကို ကိုယ့်အသိနဲ့ ကိုယ် အားကြိုးမာန်တက် အရောက်လာခဲ့ပေမယ့် အကျိုးအကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် နာရီတချို့ နောက်ကျပြီးမှ

(ဆရာရှိရာမြေကို ရောက်တာ တစ်ရက် နောက်ကျတယ်လို့ မယူဆဘဲ နာရီတချို့ပဲ နောက်ကျတယ်လို့ ယူဆပါတယ်) ရောက်ခဲ့ရတယ်။ ပတ်စာ ခွာ ဖျာသိမ်းပြီးမှ ပဲ ဆိုပါတော့။

လွှဲတဲရွာထိပ်နားက သင်္ချိုင်းမှာ ဆရာရှိတယ်။ ဆရာရှိရာအရပ်ကို အရင်ကလည်း ရောက်ခဲ့ဖူး ပါတယ်။ ဂါရဝပြုခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီတော့ အကြိုထောက်လာတဲ့ ကိုယ့်အပေါင်းအသင်းတွေကိုပဲ ဆရာ ရှိရာအရပ်ကို အရင်ပို့ခိုင်းရတယ်။ ဘုတလင်သင်္ချိုင်းဟာ မကြာမီ ပြောင်းတော့မယ်လို့ ကြားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သွားရေးလာရေး လွယ်ကူပြီး အကွက်အကွင်းကောင်းတဲ့ လက်ရှိသင်္ချိုင်းမှာ ပဲ ဆရာ့ကိုတော့ ထားရစ်ခဲ့မယ်လို့ ကြားတယ်။

နည်းနည်းလေးမှ တောက်ကြွားဝင့်ဝါမှုမရှိတဲ့ တောသင်္ချိုင်းလေးပါပဲ။ ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ကြည့်ဖူးတဲ့ ဟောင်ကောင်က၊ ထိုင်ဝမ်က၊ ကိုရီးယားက သင်္ချိုင်းတွေနဲ့ တော့ ဆီနဲ့ ရေ။ ဟိုမှာ က ဥယျာဉ်လိုလို၊ အပန်းဖြေစခန်းလိုလို သားသားနားနား၊ ရေနဲ့ မီးနဲ့ ၊ လမ်းနဲ့ ပန်းနဲ့ ။ ဒီမှာ က သွပ်မိုးခပ်လန်လန် ဇရပ်တစ်ခုနဲ့ သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူအနည်းအကျဉ်း၊ ဂူမလုပ်နိုင်၊ မှတ်တိုင်ခိုင်ခိုင်မာမာ မစိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သလို မြေမြှုပ်တဲ့ သင်္ချိုင်းမျိုး၊ အဲဒီသင်္ချိုင်းရဲ့ အစွန်အဖျား မော်တော်ကားလမ်းဘက် ခပ်ကျကျနေရ ၁မ ၂၁ ဆရာ့အုတ်ဂူရှိတယ်။ ဆရာ()နေ့မှာ ကွယ်လွန်သွားတဲ့ အကြောင်း၊ ဆရာ့အုတ်ဂူမှာ ကမ္မည်းထိုး ထားတယ်။ တော်ပါသေးရဲ့ အဲဒါလေး ရှိနေသေးလို့ ၊ (အလွန်မခံညားတဲ့ နေရာ၊ အလွန်မခံညားတဲ့ တောသင်္ချိုင်းလေးမှာ ဆရာ့ကို မြှုပ်နှံထားရဲ့)

"သိန်းဖေမြင့်နှစ်တစ်ရာ"ကို မနေ့က ကျင်းပခဲ့တယ်တဲ့ ။ ဆရာ့အုတ်ဂူဘေးမှာ မြက်ကလေး ဘာလေး ရှင်းထားတာကို တွေ့တယ်။ မခံညား

ပေမယ့် သန့်ရှင်းနေသေးတော့ တော်သေးတယ်။ ဆရာအုတ်ဂူဘေးက ထနောင်းပင်ကြီးတော့ ဆရာဘက်ကို ကိုင်းတွေညွတ်ပြီး ဦးညွတ်အလေး ပြုနေသလိုပဲ။ သနပ်ခါးတွေ လိမ်းထားတဲ့ အညာသူမရဲ့ မျက်နှာလို သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလည်း ဖွေးလို့ ။

ဆရာအုတ်ဂူရှေ့မှာ ဆရာကိုထိုင်ပြီး ကန်တော့မိခဲ့တယ်။ မနေ့က ကျင်းပခဲ့တဲ့ "သိန်းဖေမြင့် နှစ်တစ်ရာ"ပွဲရဲ့ အခြေအနေကို မသိရသေးပေမယ့် ကျင်းပဖြစ်တာကိုပဲ ဝမ်းသာနေမိတယ်။ မစည်ကား အပ်တဲ့ နေရာမျိုးမှာ လူမစည်ကားတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလား။ သမိုင်းထဲကနေ ဆွဲထုတ်ပစ်လို့ မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့ နှစ်တစ်ရာဟာ ကြက်ပွဲသာသာ ဖြစ်နေမလားဆိုတာ မသိနိုင်တော့ ကောက်ချက်ချရမှာ ခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာရှိရာအရပ်ကို လိုက်ပို့ခဲ့ကြတဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေကတော့ "သိန်းဖေမြင့်နှစ်တစ်ရာ"ကို အကျဉ်းချုံးပြီး လုပ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြောပြကြတယ်။

မိုးတွင်းပေမယ့် မိုးမရွာပါဘူး။ အညာကနေဟာ ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျအောင် အစွမ်းပြလို့ နေရဲ့ ။ ခန္ဓာကိုယ်ကထွက်နေတဲ့ ချွေးတွေဟာ ရေချိုးထားသလိုပဲ။ တစ်စုံတစ်ရာအတွက် မကျေနပ်တဲ့ ခံစား ချက်တွေက အသည်းနှလုံးကို ဆောင့်တွန်းနေတယ်။ မငိုမိပေမယ့် မျက်ရည်လည်လာမိတယ်။ ဝမ်းမနည်းပေမယ့် မပျော်ရွှင်ဘူး။ ဆရာရဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့ ဆရာရဲ့ နောက်ဆုံးလဲလျောင်းရာ နေရာဟာ အဲဒီ လိုလား။ ဆရာ့ကို နှစ်ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပြုတာဟာ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ ကျဲကျဲလား။

မျက်နှာမကောင်းတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကို နားလည်သူတွေက "သိန်းဖေမြင့် စာကြည့်တိုက်"ကို လိုက်ပို့ဦးမယ်ဆိုပြီး ဘုတလင်မြို့ထဲကို လိုက်ပို့ကြပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တချို့က ရောက်ခဲ့ဖူးတဲ့ "ဘုတလင်"

ဟာ မျက်စိလည်လောက်အောင် ဘာတစ်ခုမှ ပြောင်းလဲမသွားပါဘူး။ ဒီ
လမ်း၊ ဒီလူ၊ ဒီအိမ် ကလေးတွေပါပဲ။ အပြောင်းအလဲမရှိ သစ္စာရှိကြပါရဲ့
။

နာရေးကူညီမှုအသင်း အဆောက်အဦရှိတဲ့ လမ်းကိုရောက်တော့ စီး
လာတဲ့ ယာဉ်ပေါ်က အောက် ကို ဆင်းလိုက်ပါတယ်။ ဦးဆောင်သူတွေ
ခေါ်သွားတဲ့ အဲဒီအသင်းရဲ့ ဘေးစွန်းက အခန်းလေး တစ်ခန်း ထဲကို
ရောက်သွားပါတယ်။ အထဲမှာ စားပွဲတစ်လုံးနဲ့ စာအုပ်စင်ကလေး နှစ်
လုံး၊ သုံးလုံးက ထိုးထိုး ထောင်ထောင်။ စာအုပ်အပြည့်ရှိတာ မဟုတ်
တော့ အကြည့်ရဆိုးနေသလိုပဲ။ စားပွဲနားက သိကျွမ်း ခင်မင်တဲ့ ကဗျာ
ဆရာအိုကြီးကို တွေ့ရတယ်။ လေဖြတ်ထားတဲ့ သူမို့ ကျန်းမာရေးကော
င်းပုံ မရဘူး။ သူကလည်း ဆရာ့ဆီကို စာရေးသူ ရောက်လာတဲ့ အတွ
က် အားရပါးရပဲ။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လို့ နေရဲ့ ။

နောက်မှ သတိရလို့ သူ့နောက်ကျောနားက နံရံကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အ
ခါ လူလတ်ပိုင်းက ရိုက်ထားတဲ့ ဆရာ့ရဲ့ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ရတယ်။ မှန်ဝို
င်းဝိုင်းနဲ့ ပုံပါ။ အင်မတန် ခန့်ညားပါတယ်။ ဆရာ စာကြည့်တိုက်က
တော့ ဆယ်ပေပတ်လည်သာသာ စာအုပ်ခင်းထားတဲ့ အခန်းနဲ့ အပြင်က
ဧည့်ခန်းနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် ၁၀ပေ၊ ပေ ၂၀လောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်တယ်။ နို
င်ငံကျော်ကြီးရဲ့ အထိမ်းအမှတ် စာကြည့် တိုက်ဆိုတာ ဒါလား၊ နိုင်ငံအ
တွက် အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အမှတ်တရ စာကြည့်
တိုက်ဆိုတာ ဒါလား၊ အင်မတန်ရိုးရှင်းပေမယ့် ခက်ခဲတဲ့ အဖြေတွေဟာ
ခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးနောက် နေစေပါတယ်။

ဝမ်းသာဂုဏ်ယူစရာပွဲ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာပွဲ၊ အဲဒီလိုပွဲကို မရော
က်ရောက်အောင် လာခဲ့ပေမယ့် ထင်သလို ဖြစ်မလာတော့ ခံစားရတယ်

။ ဖရိုဖရဲ စာအုပ်အနည်းငယ်နဲ့ စားပွဲတစ်လုံး၊ စာအုပ်စင်နှစ်ခု သုံးခုဟာ နိုင်ငံကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို အထိမ်းအမှတ်ပြု ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ စာကြည့်တိုက် တဲ့ လား။

တစ်စုံတစ်ရာက ပေါင်နှစ်ဆယ်လောက်လေးတဲ့ တူကြီးနဲ့ ခေါင်းကို ထုနေသလိုပဲ။ သူက အိမ်ပြန်လက်ဆောင်အဖြစ် မပျော်ရွှင်မှုတွေကို ပေးခဲ့ပြီ။

ဘုတလင်မြို့မှ ရန်နည်(ဘုတလင်)သို့ အမှတ်တရ
